वि॰३

बामिनिक्षीविमिन्द्रिय। वृक्षादनीस्याददायां स्विया च दुनिनेपुमान् ॥ २६१॥ समाल धिविभ ने चिविच्छ नंवा च्यालिङ्ग कम्। लक्षेशातिस्थ नेविझं वेदना ज्ञानपी उद्याः ॥ २६२॥ वर्तनी तर्पी ठेऽपि स्वियां वर्तनव र्मनाः। वनम्बाजम्बुनेव्याघ्रेविपन्नोहोविपन्ते॥ २६३॥ देवशंसिनि मिनेचश्क्रनंपंसिपिक्शि॥ चूडावान्मुक्टस्यापिशिखीम्यङ्गारिशीतिव मा॥ २६४॥ अमुकस्यवशस्यार्थदाः स्वतवाह्नः। मयूरेभीकार्सा चिश्खंड्यशविहे छ नम्॥ २६५॥ विह्निं सायाविडम्वेचयमेनासमनंबधे । श्येनः मुक्षेपिक्षिमेदेश्कुनिःसावलेखगे॥ २६६॥ धान्यभेदेपुमान्ष ष्टिश्यनः गुज्जरेऽपिच। नास्धिमञ्जनं क्षेत्रीसाधनं सिद्धमेष्ट्याः ॥ २६ ७॥ समानादे इवाया वसंस्थानं मृत्युरू पयाः। सनानः संततीदे वबृध्नेवापत्यगा वयाः॥ २६ ५॥ कृतीस्तानेवसवनंमरगोऽपिस्मा पनम्। स्यन्नं अवगेऽनन्ते र थेतिनिश्पाद्पे॥ ३६७॥ छसं ज्ञानेष श्यते स्व त्रा ऽशस्पर्श्रानयाः। स्पर्शनंस्पर्शनावातः स्ह नंपुष्णेफलेपि त्र॥ २७०॥ सेवनंसीवनापान्धाःशा स्वताजासदानने। । प्रवेरवीच स्र नः स्यान्यातय्यिषिकनी यसि॥ २७१॥ सीमावार्षिस्यताक्षेत्रेचेस्वामी भ निरिषरामुखे। धूमवंश्राग्मत्याः खपद्वानः प्रकिताः॥ २७२॥ इन्हें विलासिन्यां कपाला वयवेऽपिच ।॥ इतिनानाः॥ सजलेम हिवेऽनूपाऽवलेपः सङ्गवर्गयाः॥२७३॥ आक्षेपामन्धनाक्षक्याग्वा